

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá archeologií zázemí Prahy v severozápadním předpolí Pražského hradu. Práce sdružuje dohromady veškeré informace o historii a počátcích archeologie v Dejvicích a zároveň se snaží vyzdvihnout roli středověké archeologie. Obsahuje soupis písemných pramenů Dejvic, Horní Šárky a Bubenče, se kterou jsou oba sídelní celky porovnávány. Samostatná část práce popisuje sídelní faktory, nutné pro vznik středověké vsi. Popisuje geologické podmínky, kvalitu půdy, rozsah vodstva nebo předpokládané klima. Samostatně se věnuje historickým mapovým podkladům, jednomu se základních témat k určení rozšíření vsi v pražském zázemí.

Práce se zabývá aktuálním výzkumem na Hendlově dvoře, kde bylo odkryto 10 středověkých objektů a 18 sloupových jam s interpretací od počátku vrcholné fáze středověku (tj. 12.–13. století) až do konce středověku a začátku novověku (15.–16. století). Analýza morfologie keramiky dokázala určit nálezy přesněji. Ve starším horizontu přetrvávají zduřelé okraje, mladší fáze je tvořena ovalenými okraji. Celkem bylo odebráno necelých 500 zlomků keramiky.

Práce zároveň porovnává rozsah výzkumné činnosti středověkých archeologů v Dejvicích a Bubenči. Doklady Dejvic získal v roce 1979 Petr Chotěbor, na výzkumu Bubenče se výrazně podíleli Václav Huml a Julie Richterová. Autor se pokouší pojmenovat společné činitele i problémy obou obcí. Samostatná kapitola práce se zabývá možností výroby železa a výrobního areálu v okolí Čínské ulice.

Práce dokládá osídlení Horní Šárky od konce 12. století. Otázkou zůstává propojenost viničních usedlostí s okolními dvorci. Autor se v práci zamýšlí také nad vlivem pravěké archeologie nad stavem poznání v Dejvicích a okolí.